

# Решение № 60005

Номер 60005

Година 07.01.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 07.12

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100166

по описа за

2020

година

Производството е образувано по искова молба на „\*\*\*\*“ ЕАД гр.\*\*\* против С. Т. М., в която се твърди от ищеца, че на 20.12.2018 г. е подписано Приложение № 1 представляващо допълнително споразумение към Рамков договор за прехвърляне на парични задължения /цесия/ от дата 11.11.2016г. сключен между „\*\*\*\*“ ООД, ЕИК 202806978 и „\*\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\* /понастоящем „\*\*\*\*“ ЕООД/, по силата на който вземането, произтичащо от Договор за кредит \*\*\* от дата 17.12.2016 г. сключен между „\*\*\*\*“ ООД и С. Т. М. е прехвърлено в полза на „\*\*\*\*“ ООД, ЕИК \* изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и всички лихви. От своя страна „\*\*\*\*“ ЕООД прехвърля процесното вземане в полза на „\*\*\*\*“ ЕАД с ЕИК \* по силата на Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от дата 03.05.2019г. Договора за заем съдържа изрична клауза, която урежда правото на кредитора да прехвърли вземането си в полза на трети лица. Длъжникът е уведомен по реда на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД за извършените продажби на вземането от името на „\*\*\*\*“ ООД и съответно от името на „\*\*\*\*“ ЕООД с Уведомителни писма, изпратени с известия за доставяне от страна на „\*\*\*\*“ ЕАД, в качеството ѝ на пълномощник на цедентите.

На 17.12.2016 г. между „\*\*\*\*“ ООД, като Кредитор и С. Т. М. като Кредитополучател е сключен договор за кредит \*\*, при спазване на разпоредбите на Закона за потребителския кредит. Подписвайки договора за кредит Кредитополучателят удостоверява, че е получил и е запознат предварително с всички условия на индивидуалния договор и Общите условия приложими към него, както и че е получил от Кредитодателя Стандартен европейски формуляр по чл. 5 от Закона за потребителския кредит със съдържание съгласно Приложение N 2 от ЗПК, посочващ индивидуалните условия по кредита.

Съгласно сключения договор за кредит, Кредиторът се е задължил да предостави на Кредитополучателя револвиращ кредит в максимален размер на 700,00 лв., под формата на разрешен кредитен лимит, който се усвоява чрез международна кредитна карта, а Кредитополучателят се задължава да го ползва и върне съгласно условията на сключения договор. Съгласно договореното от страните, в случай, че Кредитополучателят извърши транзакции, които надвишават размера на разполагаемия му остатък по кредита, сумите на тези транзакции увеличават максималния размер на кредитния лимит. Заедно с подписване на договора за кредит, Кредитодателят предоставя на Кредитополучателя платежен инструмент - кредитна карта с № \*\*,

издадена от „\*\*\*“ /Картоиздател/ ведно със запечатан плик, съдържащ ПИН кода за ползване на картата, като Кредитополучателят може да усвои изцяло максималния размер на кредита, веднага след активиране на картата и влизане в сила на договора за кредит, което съставлява изпълнение на задължението на Кредитодателя да предостави заемната сума. Страните са подписали и Приложение № 1 към договора за кредит - Условия за ползване на международна платежна карта , които съдържат и Тарифа за дължимите такси за ползване на кредитна карта .

Съгласно договореното от страните, Кредитополучателят получава от Кредитодателя месечно извлечение за извършените с картата транзакции, което е достъпно на персоналната страница /личен акаунт/ на Кредитополучателят на следната интернет страница: , който Кредитополучателят се е задължил да си създаде в срок от два дни от подписване на договора за кредит. Страните са се съгласили, че кореспонденцията във връзка с изпълнението на договора и ползването на картата ще се осъществява на личния акаунт на Кредитополучателя, който се задължава да архивира получените документи на свой дълготраен носител за срок, достатъчен за целите на информацията. Така, Кредитополучателят е изразил съгласие да получава на личния си акаунт всички съобщения във връзка с изпълнението на договора и ползването на картата, като например: стандартен европейски формуляр, Общи условия към договора за кредит, информация за извършени транзакции, месечни извлечения за транзакциите, извършвани с картата, съобщения за блокиране на картата, съобщения за намаляване на кредитния лимит по картата и др.

Кредитодателят предоставя на Кредитополучателя кредит при следните условия:

- вид на предоставения заем - револвиращ потребителски кредит;
- срок на договора: 2 години;
- фиксиран годишен лихвен процент по заема - 43,2 %. Върху усвоения размер на кредита Кредитополучателят дължи дневен лихвен процент в размер на 0,12 %, като лихвата се изчислява всеки ден върху усвоената и непогасена главница, като за изчисляването ѝ се приема, че календарния месец е с продължителност 30 дни;
- годишен процент на разходите /ГПР/ на заема: 45,9 %;
- обща сума, дължима от Кредитополучателя съгласно чл. и, ал.1, т. ю от ЗПК - сборът от усвоената и непогасена главница, договорната лихва върху усвоената и непогасена главница, такси за ползване на картата, съгласно Тарифата.
- заплащане на текущото задължение, дължимо за предходен месец, /което представлява сбор от усвоена и непогасена главница на текущия месец, усвоена и непогасена главница, начислена и непогасена договорна лихва върху главницата и неустойка за неизпълнение, лихва за забава и разходи за събиране, в случай, че такива са начислени през текущия месец/ - до всяко 2 - ро число на месеца.

Кредитополучателят е усвоил заемни суми по дати, както следва: 200 лв. на 21.12.2016Г.; 300 лв. на 30.12.2016Г.; 50 лв. на 04.10.2017Г.; 350 лв. на 06.10.2017Г.; 50 лв. на 09.10.2017Г.; 50 лв. на 02.11.2017Г.; 400 лв. на 20.12.2017Г.; 300 лв. на 04.01.2018Г., или обща сума в размер на 1700,00лв. Страните са договорили, че върху усвоената сума по кредита, Кредитополучателят дължи договорна лихва, в размер посочен в договора, която се начислява ежедневно.

На посочените по-горе основания и поради забава при заплащането на текущото задължение на Кредитополучателя е начислена договорна лихва в размер на 294,42 лв., за периода от 22.12.2016 г. до 6.05.2018 г.

В случай, че Кредитополучателят не заплати текущото си задължение на падежа, съгласно условията на сключения договор, страните са договорили задължение на Кредитополучателят да представи на Кредитодателя в срок от 3 дни след падежа обезпечение чрез поръчителство, за което между Кредитодателя и поръчителя се подписва договор за поръчителство със срок от 30 дни. Задължението за предоставяне на обезпечение чрез поръчителство възниква при всеки отделен случай на забава за плащане на текущото задължение на падежа. При неизпълнение на задължението за предоставяне на обезпечение от страна на Кредитополучателя, същия дължи на Кредитополучателя неустойка в размер на ю% от усвоената и непогасена главница, която е включена в текущото задължение за настоящия месец. Неустойката се начислява за всяко отделно неизпълнение на задължението, на шесто число на месеца, в който не е погасено до 5-то число на следващия месец текущото задължение. На посоченото основание, на Кредитополучателят е начислена неустойка за неизпълнение на договорно задължение в размер на 685,52лв., за периода от 6.02.2017 г. до 6.05.2018 г.

Разпоредбите на договора за кредит предвиждат, че в случай, че Кредитополучателят не погаси текущото си задължение на посочения в договора падеж, същия е длъжен да предостави на Кредитодателя както обезпечение чрез поръчителство, така и да заплати сума в размер на 15% от максималния кредитен лимит, която да послужи за частично погасяване на задължението му в три дневния срок до предоставяне на обезпечението. При забава за плащане на посочената по-горе

сума в размер на 15% от максималния кредитен лимит, Кредитополучателят дължи на Кредитодателят разходи за действия по събиране на задължението в размер на 2,50 лв. за всеки ден до заплащане на сумите. В настоящия случай, на Кредитополучателят е начислена такса разходи за събиране в размер на 180,00 лв. за периода от 9.01.2016 г. до 6.02.2017 г.

Съгласно клаузите на сключения договор, в случай, че Кредитополучателят не е заплатил минимум 15% от одобрения си кредитен лимит, в рамките на два последователни месеца, като в поне един месец да бъдат внесени общо 15% от сумата по одобрения кредитен лимит, то цялото му задължение по договора за кредит става автоматично предсрочно изискуемо, като страните са се съгласили, че предсрочната изискуемост настъпва автоматично с изпълнение на описаните условия и Кредитодателят не е длъжен да уведомява Кредитополучателя за това обстоятелство. В случая предсрочната изискуемост е настъпила автоматично на 6.07.2018 г., като считано от тази дата Кредитополучателят дължи заплащането на законна лихва за забава за всеки ден забава върху общия размер на задължението си.

На длъжникът е начислена лихва за забава в размер на 110,56лв. за периода от 6.07.2018 г./датата, на която вземането е станало автоматично предсрочно изискуемо/ до датата на входиране на задължението в съда.

Подписвайки договора за кредит Кредитополучателят се е съгласил, че след настъпване на предсрочна изискуемост дължи на Кредитодателя еднократно заплащане на такса в размер на 120 /сто и двадесет/ лева, включваща разходите на Кредитодателя за дейността на лице/служител, което осъществява и администрира дейността по извънсъдебно събиране на задължението на Кредитополучателя.

Така общият размер на всички плащания, договорени от страните при подписването на договора за кредит, който Кредитополучателят се е задължил да върне на Кредитодателя е сбор от: усвоения размер на кредита, ведно с начислената договорна лихва, лихва за забава, неустойка за неизпълнение на задълженията по договора, за който същата се дължи съгласно условията на договора, и разходи за събиране, дължими съгласно договора и Общите условия.

Ответникът не е заплатил/а изцяло дължимия паричен заем към Дружеството. Сумата, която е погасена до момента, е в размер на 2012,76лв., с която са погасени както следва: лихва за забава: 3,80лв. за периода от 6.07.2018 г. до 25.07.2018 г., такса разходи за събиране: 180,00лв., неустойка: 614,22лв. договорна лихва:214,74лв., главница: 1000,00лв.

На ответника са изпратени уведомления за извършената цесия с изх.№УПЦ-П- АКПЗ-АФ\*\*\* и **изх. №ЛД-П-АКПЗ-АФ\*\*\*** с известие за доставяне чрез \*\* на което е отбелязано, че пратката „не е потърсена“.

Моля, да връчите на ответника уведомления за извършената цесия с изх.№УПЦ-П- АКПЗ-АФ\*\* и **изх.№ЛД-П-АКПЗ-АФ\*\*** ведно с приложенията към исковата молба.

В случая следва да се има предвид, че съгласно т.4.5 на параграф 4 от Договора за цесия „\*\*\*“ ЕАД, в качеството си на цесионер се е задължила от името на цедента и за своя сметка да изпраща уведомления за извършената цесия. Позоваваме се на Решение №123 от 24.06.2009г. на ВКС по т. д №12/2009, И ТО, ТК, постановено по реда на чл.291 от ГПК, съгласно което „доколкото законът не поставя специални изисквания за начина, по който следва да бъде извършено уведомлението, то получаването на същото в рамките на съдебното производство по предявен иск за прехвърлено вземане не може да бъде игнорирано“.

Ищецът е подал заявление за издаване на Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК.за дължимите от ответницата суми, като съдът е уважил претенцията и по образуваното ч.гр.д.№\*\* по описа на \*\* районен съд за 2019г., е издадена заповед за изпълнение. Срещу заповедта е депозирано възражение, което от своя страна обуславя подаването на настоящата искова молба.

С разпореждане съдът е отхвърлил заявената претенция за неустойка в размер на 71.30 лв. за периода от 6.04.2018 г.до 6.05.2018 г. и такса разходи за дейност на служител 120.00 лв., като съдебният акт е влязъл в сила.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца следните суми: главница в размер на 700.00/седемстотин цяло и нула стотни /лв., Договорна лихва в размер на 79.68/седемдесет и девет цяло и шестдесет и осем стотни/лв. за периода от 1.02.2018 г.до 6.05.2018 г., обезщетение за забава в размер на 106.76лв. /сто и шест цяло и седемдесет и шест стотни/лв., считано от 26.07.2018 г. до датата на подаване на заявлението в районен съд, ведно със законна лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в районен съд до окончателното изплащане на задължението, за които суми по ч.гр.д. №\*\*г. на СМРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Претендира и за разносните в настоящото и в заповедното производство.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответницата, с който оспорва иска. Твърди, че не оспорва сключването на посочения в ИМ договор за кредит \*\*, но твърди,че отношенията по

този договор попадат под правната регламентация на ЗПК. Твърди, че са нарушение разпоредбите на чл.10 , 11 ал.1 т. 7-12 и 20 и ал.2, чл.12 ал.1 т.7-9, като в този случай договорът за кредит е недействителен и дължи само чистата стойност на кредита, съгл. чл.23 от ЗПК, но не и лихви и други разходи. Договорната лихва от 433,20 % противоречи на добрите нрави , тъй като надвишава трикратния размер на законната лихва. Нищожна е и уговорената неустойка, която е извън присъщите ѝ функции. Счита, че е погасила изцяло дължимата главница и искът подлежи на отхвърляне.

*Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба и отговора, на становищата на страните в с.з. и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:*

По ч.гр.д.№\*\* , образувано по подадено заявление от „\*\*\*“ ЕАД Г. \*\* районен съд е издал Заповед №\*\*г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът С. Т. М. да заплати на кредитора \*\*\* ЕАД гр.\*\*\* сумата 886,44 лева, от които 700лв. главница; 79,68 лв. договорна лихва за периода 01.02.2018 – 06.05.2018 г. и 106,76 лв. обезщетение за забава за периода 26.07.2018 - 09.12.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 09.12.2019 г. до окончателното заплащане на вземането, както и 75 лева за съдебно деловодни разноси, от които 25 лв. за дължимата държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

С влязло в сила Разпореждане №\*\* по ч.гр.д.№\*\* на СмРС заявлението е отхвърлено в частта за сумите 71,30 лв. неустойка за периода 06.04.2018 – 06.05.2018 г. и 120 лв. такса разходи за дейност на служител.

В срока по чл.414, ал.2 от ГПК е постъпило писмено възражение срещу горната заповед от длъжника по нея С. Т. М., че не дължи изпълнение по издадената заповед за изпълнение.

С Разпореждане №\*\*г. съдът е указал на заявителя „\*\*\*“ ЕАД Г. че в едномесечен срок от съобщаването му може да предяви срещу длъжника по издадената заповед за изпълнение иск за установяване на вземането, си като довнесе дължимата ДТ.

Разпореждането е получено от заявителя на 09.01.2020г. и на 11.02.2020г. е образувано настоящото производство по предявеният от кредитора иск за установяване на вземането по посочената по-горе заповед за изпълнение.

От представения по делото заверен препис от Договор за кредит\*\*\* от 17.12.2016г. се установява, че трето за делото лице -\*\* е предоставило на ответницата С. Т. М. револвиращ кредит в максимален размер от 500,00 лв. под формата на разрешен кредитен лимит, който се усвоява чрез предоставената на кредитополучателката международна кредитна карта \*\*/ \*\*, я кредитополучателят се е задължил да го ползва и върне , съгласно условията на настоящия договор. Ищцата се е съгласила да ползва предоставеният ѝ от ответника револвиращ кредит при следните условия: Срок на договора – 6 години; Фиксиран годишен лихвен процент по заема- 43,2%. Върху усвоения размер на кредита кредитополучателят дължи дневен лихвен процент в размер на 0,12%. Лихвата се начислява всеки ден върху усвоената непогасена главница, като за изчислението ѝ се приема , че календарния месец е с продължителност 30 дни. Общата сума, дължима от кредитополучателя е сбор от следните суми: 1. усвоена и непогасена главница, 2. договорна лихва върху усвоената непогасена главница, 3. такси за ползване на картата. Годишния процент на разходите на заема е 45,9 %. Падеж на плащане - до второ число на месеца. При забава на плащането в срок от три дни кредитополучателя предоставя обезпечение или държи неустойка в размер на 10% от усвоената и непогасена главница. Неустойката се изчислява за всяко отделно неизпълнение на задължението на шесто число на месеца в който не е погасено до 5-то число на следващия месец текущо задължение. При непогасяване на текущото задължение кредитополучателят трябва да заплати 15% от максималния кредитен лимит. При неизпълнение се дължат 2.50лв. за всеки ден до заплащане на сумите. Съгласно чл.8 ал.1 от договора с подписването на договора, кредитополучателят се е задължил да върне на кредитодателя усвоения кредит , ведно с начислената договорна лихва, законна лихва за забава , неустойка за неизпълнение на договорни задължения и разходи за съдебни разходи на вземането , в случай, че такива са начислени.,

По силата на договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 11.11.2016 г. \*\* е прехвърлил на \*\*ЕООД вземанията на продавача от длъжници, произтичащи от договорите за кредити, посочени в приложение № 1 към договора, заедно с всички привилегии, обезпечения, изтекли лихви и др. принадлежности. Видно от извадката от приложение №1 /20.12.2018 г., с посочения договор за цесия е прехвърлено и вземането на \*\* към ответника С. Т. М. в общ размер от 1010,69 лв., от които остатък от главницата – 700,00 лв.; остатък от лихва за забава-39,71лв., остатък от договорна лихва – 79,68лв.; остатък неустойки – 191,30 лв.

С последваща цесия от 03.05.2019г. процесното вземане е прехвърлено от \*\* ЕООД на ищеца \*\*.

Приложените по делото уведомителни писма за цесията не са връчени на ответницата преди предявяване на иска.

От заключението на вещото лице по назначената и изслушана СИЕ се установява, че

Ответницата С. М. е усвоила по договор за кредит \*\* от 17.12.2016г. заемни суми в общ размер на 1700 по дати, посочени в заключението. Платената сума от ответницата С. М. по договора е в общ размер на 2012,76 лв. , с които е погасена главница от 1000 лв. и непогасена част от 700лв. , включваща непогасени вноски за главница за периода от 20.12.2017г. до 04.01.2018г. , със платената сума от 214,74лв. е погасена договорна лихва в размер на 214,74лв. , и е останала непогасена част от 79,68лв. от общо дължимата за периода от 22.12.2016г. до 06.05.2018г. договорна лихва в размер на 294.42лв.. С платената сума от ответницата в размер на 618,02лв. е погасена неустойка по договора, и е останала неизплатена неустойка в размер на 67.50лв. за периода от 06.04.2018г. до 06.05.2018г. Лихвата за забава върху просрочената главница за периода от 06.07.2018г./датата на която вземането е станало предсрочно изискуемо/ до датата на подаване на заявлението в съда е в размер на 104,40лв. При задължение на кредитополучателят явяващо се сбор от усвоения размер на кредита, ведно с начислената договорна лихва за забава, е разработено Приложение 2. Видно от приложението кредитополучателя С. М. е заплатила с 213.55лв. повече от задължението към кредитора си.

*При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:*

Предявен е иск с правно основание чл.422 ал.1 ГПК.

Искът е предявен от и срещу надлежни страни , в едномесечния срок по чл.415, ал.1 от ГПК , предмет на иска са сумите ,за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, поради което е процесуално допустим.

С установителния иск по чл.422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищецът е да докаже факта, от който произтича вземането, а ответника - възраженията си срещу вземането.

Искът е частично основателен, поради следното:

Ищецът се явява материално правно легитимиран да търси установяване дължимостта на сумите по заповедта за изпълнение, тъй като на основание сключения договор за цесия от 03.05.2019г. със стария кредитор и подписаното между тях Приложение № 1/03.05.2019г., в което цедираното право е индивидуализирано по обем и обхват, вземанията на цесионера по договора за паричен заем № \*\* са му прехвърлени по реда на чл. 99 ЗЗД. За да се прояви действието на договора за цесия между страните по него, е достатъчно постигането на съгласие между стария и новия кредитор. От момента на постигне на съгласието страните по договора за прехвърляне на вземания са валидно обвързани от него и цесионерът се явява носител на придобитите имуществени права.

Приемането на цесията от длъжника и неговото участие при сключването на договора не е необходимо, но за да има действие спрямо него цесията следва му бъде съобщена от предишния кредитор – чл. 99 ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Уведомяването има за цел да обвърже длъжника с договора за прехвърляне на вземането и да го защити срещу ненадлежно изпълнение на задължението му. Изходящото от цедента уведомяване създава достатъчна сигурност за длъжника относно извършената замяна на стария кредитор и гарантира изпълнение на задължението му спрямо лице, легитимирано по смисъла на чл. 75 ал. 1 ЗЗД.

В закона липсва забрана съобщението за цесията по чл. 99 ал. 3 ЗЗД да бъде извършено от новия кредитор /цесионера/ по силата на нарочно упълномощаване от цедента. В този смисъл е решение № 137/02.06.2015г. по гр. д. № 5759/2014г. на III г.о., ВКС. В случая доказателствата по делото сочат, че ищецът е бил упълномощен от цедента да уведоми ответницата за извършеното прехвърляне на процесното вземане. Изпратените до длъжника уведомителни писма не са надлежно връчени на ответницата преди предявяване на иска, поради което съдът приема, че цесиите са й съобщени с връчване на препис от исковата молба и доказателствата.

На следващо място, задълженията, които има едно лице – кредитополучател по договор за отпускане на револвиращ кредит се формират вследствие на сложен фактически състав. Те от една страна се формират от главница, която не е директно изплатена, но може по усмотрение на лицето да бъде теглена, когато то прецени, до размер, какъвто то прецени, но не повече от максималния кредитен лимит – чл.2,ал.1, както и от лихви, уговорени в договора.

Предвид така сключения договор, съдът намира, че ответницата има качеството „потребител“ по

смисъла на параграф 13 от ЗЗП, даващ легална дефиниция на понятието, според който текст „потребител“ е всяко физическо лице, което придобива стока или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност. На ответницата, в качеството ѝ на физическо лице е предоставена финансова услуга – разрешени и усвоен револвиращ потребителски кредит. Разпоредбата на чл. 143 от ЗЗП дава легално определение на понятието "неравноправна клауза" в договор, сключен с потребителя и това е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравноправие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя като в 18 точки визираната правна норма дава изчерпателно изброяване на различни хипотези на неравноправие. Според чл. 146, ал.1 от ЗЗП неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако не са уговорени индивидуално, като в алинея 2 от същата разпоредба е разписано, че не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им особено в случаите на договор при общи условия. Тези нормативни разрешения са дадени и в Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 05.04.1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори, която е транспонирана с нов чл. 13а, т.9 от ДР на ЗЗП/ДВ бр.64/2007 г./ . Според чл. 3 от Директивата неравноправни клаузи са договорни клаузи, които не са индивидуално договорени и които въпреки изискванията за добросъвестност създават в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между правата и задълженията, произтичащи от договора. Според Директивата не се счита индивидуално договорена клауза, която е съставена предварително и следователно потребителят не е имал възможност да влияе на нейното съдържание. Фактът, че някои аспекти от дадена клауза или някоя отделна клауза са индивидуално договорени, не изключва приложението на чл. 3 от Директивата към останалата част на договора, ако общата преценка на договора сочи, че той е договор с общи условия. Когато продавач или доставчик твърди, че клауза от договор с общи условия е договорена индивидуално, негова е доказателствената тежест да установи този факт. В тази връзка следва да се даде отговор на въпроса при какви условия е сключен процесния договор за револвиращ кредит и как са уговорени клаузите на този договор.

Съдебната практика приема, че при формиране размера на договорната лихва обективен критерий може да бъде размера на законната лихва, без обаче тя да може да се приеме като максимален размер. Приема се, че максималният размер, до който съглашението за плащане на възнаградителната лихва е действително, ако тя не надвишава с повече от три пъти законната такава / в този смисъл решение № 378 от 18.05.2006 г. на ВКС по гр.д.№ 315/2005 на второ г.о./ В настоящият случай договорената между страните договорна лихва в чл.4 ал.2 т.2 от договора – дневен лихвен процент от 0,12% върху усвоения размер на кредита , фиксирания годишен лихвен процент-чл.4 ал.1 т.1 от договора , и годишния процент на разходите- чл.4 ал.1 т.4 , както надхвърлят многократно законната лихва, което се установи от неоспореното заключение на вещото лице по изслушаната в настоящото производство СИЕ. Поради това, посочените клаузи от процесния договор за кредит \*\* са нищожни поради нарушение на добрите нрави/ критерии за норми на поведение, установени в обществото/. Посочените клаузи на договора, установяващи размерите на договорната лихва, накръняват договорното равноправие между страните, противоречи на добрите нрави и е в разрез с принципа на добросъвестността при договарянето, поради което същата се явяват нищожни. Поради това, че нищожните уговорки не произвеждат никакво действие, следва да се приеме, че договорената между страните лихва не е уговорена по процесния договор и задължение за заплащане на такава не е възникнало за ищцата.

Освен посоченото, процесният договор за кредит е сключен при действието на Закона за потребителския кредит /обн. ДВ. бр. 18/05.03.2010г., в редакцията му бр. 91 от 20.11.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., изм., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., /, в който се съдържат императивни разпоредби , за чието спазване съдът следи и служебно.Такава е нормата на чл. 33 ал. 1 и ал. 2 ЗПК, съгласно която, при забава на потребителя, кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата, като обезщетението за забава не може да надвишава законната лихва. Въведената в договора за кредит отговорност за неустойка за неизпълнение на договорни задължения и такса разходи за дейността на служител очевидно се цели заобикаляне на ограничението на чл. 33 ЗПК и въвеждането на допълнителни плащания, чиято дължимост изцяло е свързана със забавата на длъжника. Съгласно чл. 21 ал. 1 ЗПК всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне на изискванията на този закон, е нищожна.

По изложените съображения и на основание чл. 21 ал.1 от ЗПК, визираните по - горе клаузи на договора са нищожни и като такива не поражда права и задължения за страните по договора за кредит. От заключението на вещото лице се установи, че ответницата е заплатила по кредита

сумата от 2012,76.лв., като с оглед недействителността договора със същата следва да се погаси съответната част от дължимата по договора главница в размер на 1700,00лв. , която се явява чистата стойност на кредита.,но не и други задължения по него, тъй като съгласно чл. 23 ЗПК такива не се дължат. Така от заключението на вещото лице се установи,че ответницата е заплатила по договора по-голяма сума от действително дължимата, поради което искът се явява изцяло неоснователен и подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на делото, ще следва ищецът да бъде осъден да заплати на пълномощника на ответницата адв.Орманова разноски за осъществяването на безплатна правна помощ по чл.32 ал.2 от ЗА в размер на 50,00 лв. в заповедното производство и в размер на в настоящото производство в размер на 300,00лв.

Водим от горното, Смолянският районен съд

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявеният от „\*\*\*“ ЕАД с ЕИК \*\*, със седалище и адрес на управление гр. \*\*\*, бул. \*\* против С. Т. М. с ЕГН \* с адрес гр.С., \*\* иск да се признае за установено по отношение на ответницата,че същата дължи на ищеца главница в размер на 700.00/седемстотин цяло и нула стотни /лв., Договорна лихва в размер на 79.68/седемдесет и девет цяло и шестдесет и осем стотни/лв. за периода от 1.02.2018 г.до 6.05.2018 г., обезщетение за забава в размер на 106.76лв. /сто и шест цяло и седемдесет и шест стотни/лв., считано от 26.07.2018 г. до датата на подаване на заявлението в районен съд, ведно със законна лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в районен съд до окончателното изплащане на задължението, за които суми по ч.гр.д. \*\* на СмРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

**ОСЪЖДА** „\*\*\*“ ЕАД с ЕИК \*\*, със седалище и адрес на управление гр. \*\*\*, \*\* да заплати на адв.\*\* адвокатско възнаграждение в размер на 50,00лв. за заповедното производство и 300,00лв. за настоящото исково производство.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок,считано от връчването му на страните.

**РАЙОНЕН СЪДИЯ:**